

การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับเทคนิค TPR: สอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เริ่มเรียน

Synthetic Phonics Instruction with Total Physical Response Technique: English Reading Aloud Instruction for Beginning Learners

วัชรินทร์ เครือเช้า^{1*} และบุญสม ทับสาย^{2*}

¹สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

²อาจารย์ ดร., กลุ่มวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

*wattrin@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการนำเสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำและจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น การเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำเสียงของตัวอักษรมาผสมกันเป็นคำที่มีความหมายและอ่านออกเสียงคำนั้นได้อย่างถูกต้อง ส่วนเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นเทคนิคที่ประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายช่วยให้จดจำความหมายของคำศัพท์ได้ กระบวนการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การรับรู้และจำแนกหน่วยเสียง 3) การเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง 4) การผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำ 5) การแยกหน่วยเสียงในคำ 6) การทำความเข้าใจความหมายของคำ และ 7) การอ่านออกเสียงและระบุความหมายของคำศัพท์

คำสำคัญ: การเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ การจดจำความหมายของคำ

Abstract

This article aims to present the instructional process using synthetic phonics instruction with total physical response technique for enhancing English word reading and remembering the meaning of word for beginning learners. Synthetic phonics instruction supports students to learn the relationship between the letters and sounds of each letter and enable students to blend phonemes into meaningful words and read the words correctly. TPR is a teaching technique combining listening with physical movement supports to remember the meaning of word. The instructional process consists of seven steps: 1) Warm-up 2) Recognizing letter and sound 3) Understanding letter and sound relationships 4) Blending phonemes 5) Segmenting phonemes in word 6) Understanding meaning of word and 7) Reading and identifying the meaning of word.

Keywords: synthetic phonics instruction, total physical response technique, English word reading, remembering the meaning of word

1. บทนำ

ทักษะการอ่านได้ถูกกำหนดให้เป็นทักษะการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านและจะต้องสามารถบอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ได้ในระดับประถมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 192)

การอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษา เป็นวิธีการส่งเสริมพัฒนาการรู้หนังสือของเด็กก่อนวัยเรียน และยังเป็นวิธีการสร้างแรงจูงใจในการอ่านให้แก่ผู้เรียนทุกระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา (สมาน ลอยฟ้า, 2538) และการอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้สอนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการฝึกทักษะการอ่านและสามารถช่วยเหลือแก้ไขผู้เรียนที่อ่านไม่ถูก ไม่ชัด ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบการออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ดี (ศิริลักษณ์ สุกุลวิทย์, 2541)

จากการศึกษาเบื้องต้นของผู้เขียนในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้ทำการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 คน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงเป็นคำศัพท์ จำนวน 30 คำ พบว่า นักเรียนร้อยละ 70 สามารถอ่านคำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้วได้จากการจำและนักเรียนร้อยละ 30 ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำได้เลยและมีข้อสังเกตว่า คำศัพท์ที่นักเรียนไม่เคยพบมาก่อนนักเรียนจะไม่สามารถอ่านได้ เนื่องจากไม่รู้จักรูปการผสมเสียงของตัวอักษรเพื่ออ่านคำด้วยตนเอง

ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้น ผู้เขียนมีความเห็นว่าแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในกิจกรรมการเรียนรู้ คือการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์มุ่งเน้นการเรียนรู้หน่วยเสียงซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวอักษร เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร นำไปสู่การอ่านออกเขียนได้และสามารถสร้างคำได้ด้วยตนเอง ส่วนเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เป็นเทคนิคการสอนที่ประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วให้ผู้เรียนตอบสนองต่อสิ่งที่ฟังโดยใช้ร่างกาย (TPR-Body) สิ่งของ (TPR-Object) และรูปภาพ (TPR-Picture) นอกจากนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้แล้วยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำความหมายของคำศัพท์นั้นได้อีกด้วย

2. ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนโฟนิกส์

การเรียนการสอนโฟนิกส์มีแนวคิดพื้นฐาน คือ การรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) เป็นทักษะก่อนการอ่านที่จำเป็นสำหรับการรู้จักตัวอักษรในภาษาเขียน ทั้งนี้เนื่องจากระบบการเขียนในภาษาอังกฤษนั้น ระบบการออกเสียงและหน่วยของเสียงไม่ค่อยจะตรงกันนัก ซึ่งบางครั้งอาจทำให้เกิดความสับสนสำหรับผู้เรียนหลาย ๆ คน ทั้งที่เป็นเจ้าของภาษาเองหรือผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยพื้นฐานแล้วในภาษาอังกฤษประกอบด้วยตัวอักษรโรมัน 26 ตัว ซึ่งใช้แทนเสียงต่าง ๆ 42 เสียง ในการสร้างรูปแบบการสะกดคำและบางครั้งมีคำที่ใช้โดยทั่ว ๆ ไปหลายคำที่ไม่เป็นไปตามหลักการสะกดทั่วไป ซึ่งทำให้การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์มีประโยชน์สำหรับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่การแยกคำออกมาเป็นพยางค์มักเป็นไปโดยธรรมชาติ แต่ทักษะของการวิเคราะห์ภาษาในรูปของหน่วยเสียง (Phonemic) นั้น ยังต้องได้รับการสอน สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศระบบเสียงของภาษาแม่กับระบบเสียงภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น การรู้จักแต่คำศัพท์และโครงสร้างของประโยคเพียงอย่างเดียวไม่พอถ้าผู้เรียนไม่สามารถเปล่งเสียงที่เจ้าของภาษาฟังแล้วสามารถเข้าใจได้ก็ยังไม่ถือว่าใช้สื่อสารได้ ดังนั้นการสอนโฟนิกส์ยังเป็นการสอนที่อธิบายความกระจ่างและเพิ่มเติมการเรียนรู้ของการรับรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness) คือ การตระหนักว่าภาษาพูดนั้นประกอบด้วยเสียงลำดับของหน่วยเสียงต่าง ๆ แล้วจึงเชื่อมโยงถึงรูปแบบของการสะกดคำในภาษาเขียน ซึ่ง

การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเนื่องจากเชื่อมโยงระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้หน่วยเสียงกับการถอดรหัสของสัญลักษณ์ในระบบภาษาเขียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่แท้จริงของความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ (Jannuzi, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับ Glazer (1998) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ มีความจำเป็นและสำคัญต่อการอ่านและการเขียน การเข้าใจเสียงต่าง ๆ ของภาษาช่วยสร้างคำซึ่งจำเป็นต่อการสะกดคำด้วยเช่นกัน

นักวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ ผลการวิจัยสอดคล้องกันคือ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่านคำศัพท์ด้วยวิธีโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (สุนันทา ปัญญารัตน์, 2554; สิลารัม จตุรพล, 2555; ชลลดา กั้วหา, 2556; สาเกต ทองเที่ยง, 2557; เรมิกา กุลาตี, 2558; Nishanimut, 2013; InyangEshiet, 2014)

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (Synthetic Phonics Instruction)

การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ (synthetic phonics หรือ explicit phonics) Gunning (2002) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสมกัน ผู้สอนแสดงให้เห็นให้ผู้เรียนทราบว่าตัวอักษรหนึ่งแทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น ในการถอดรหัสดังกล่าว “hat” ผู้เรียนจะออกเสียง “huh-ah-tuh” และผสมเสียงออกมาว่า “hat” สอดคล้องกับ Hempenstall (2002) ที่ได้กล่าวว่า การสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรต่าง ๆ แล้วจึงสอนกระบวนการผสมคำและอ่านออกเสียง เช่น /m/ + /æ/ +/n/ = man การรู้ถึงส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างของภาษาหนึ่ง ๆ สำคัญและจำเป็นต่อผู้ที่ไม่มีความรู้ในการจัดกลุ่มหรือประสมส่วนประกอบของคำของภาษานั้น ๆ อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ Lewis & Ellis (2006) ยังกล่าวว่า การสอนแบบสร้างคำนี้ผู้เรียนจะถูกสอนความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษรอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการได้ยินเสียงของคำและผสมเสียงด้วยปากเปล่าในการอ่านออกเสียงแต่ละเสียงจะถูกจำจากตัวอักษร ออกเสียงและผสมเข้าด้วยกันเพื่อสร้างคำ ถ้าผู้เรียนพบคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อนยกตัวอย่าง เช่น h /e/ n ผู้เรียนจะออกเสียง 3 เสียงและผสมเข้าด้วยกันเป็น “hen”

4. เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique)

เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนภาษาโดยมีกระบวนการเริ่มจากทักษะการฟังซ้ำหลาย ๆ ครั้ง แล้วแสดงท่าทางตามความหมายของคำหรือประโยคที่ฟัง ผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วยการให้ผู้เรียนฟังอย่างเดียวก่อน เมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของภาษาแล้วผู้สอนจึงแสดงท่าทางพร้อมกับออกเสียงคำหรือประโยค หรือผู้สอนอาจเริ่มต้นด้วยการออกเสียงพร้อมกับแสดงท่าทางในระยะเริ่มต้นของการสอน ผู้เรียนต้องฟังและดูการปฏิบัติของผู้สอน เมื่อผู้เรียนเริ่มเข้าใจภาษาดังกล่าวผู้เรียนก็พร้อมจะปฏิบัติหรือพูดออกมา วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะดำเนินไปตามขั้นตอนบนพื้นฐานความพร้อมและความเข้าใจของผู้เรียน ดังนั้นจึงช่วยลดความตึงเครียดให้แก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานและมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับที่สูงขึ้น เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมี 4 แบบ (Asher, 1979) ดังนี้

1. เทคนิคการสอนแบบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (Total Physical Response Body : TPR-B) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่มีคำศัพท์ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement) โดยเริ่มต้นจากการฟังและต่อมาก็แสดงความเข้าใจประโยคที่ได้ยิน ด้วยการปฏิบัติท่าทางในกระบวนการทำกิจกรรม การแสดงท่าทางจะปฏิบัติซ้ำ ๆ 2-3 ครั้งหรือจนกว่าผู้เรียนทุกคนจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่มีครูเป็นแบบอย่าง การแสดงท่าทางปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญในการสอนเพราะเป็นเครื่องมือหรือสื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจประโยคคำสั่งดังกล่าว ซึ่งในขั้นตอนแรกคำสั่งที่ใช้ควรเป็นคำสั่งสั้น ๆ และเข้าใจง่ายจากนั้นค่อยเพิ่มความยากและซับซ้อนขึ้น เช่น นั่งลง (sit down) ยืนขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) หยุด (stop) เป็นต้น

2. เทคนิคการสอนแบบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (Total Physical Response Object : TPR-O) คือ การนำเอาสิ่งของมาใช้แสดงร่วมกันกับการแสดงท่าทางทำให้สามารถเพิ่มคำศัพท์ในการสอนได้มากกว่าเดิม เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) เป็นต้น ผู้สอนอาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียนเพื่อเรียนรู้วัตถุสิ่งของต่าง ๆ หรืออาจใช้เกม bring me (a pen, a red pencil) โดยผู้สอนมีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับสิ่งของต่าง ๆ

3. เทคนิคการสอนแบบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ (Total Physical Response Picture : TPR-P) เป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือกภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยยกตัวอย่าง คำศัพท์จากภาพเมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดปะจะได้เคลื่อนไหว คน สัตว์ สิ่งของไปไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ของภาพได้ เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มคำเกี่ยวกับภาพต่าง ๆ มี 3 ประเภท คือ

- ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว
- ภาพตัดปะจากผ้า หรือ กระดาษ
- ภาพวาดลายเส้นหรือภาพที่ผลิตโดยครูหรือผู้เรียน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

4. เทคนิคการสอนแบบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง (Total Physical Response Story telling : TPR-S) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของนักเรียน หรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยน เป็นครู ผู้สอนอ่านให้ฟัง 1-3 ครั้ง ให้ผู้เรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ แสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจมากน้อยแค่ไหน ให้เริ่มจากง่าย ๆ ก่อน การสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูเล่าเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือ นิทานเรื่องง่าย ๆ ครูเล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงเรื่อง (ตามที่ครูเล่า) โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้ผู้เรียนเล่าเรื่องเองแล้วให้ผู้เรียนคนอื่นมาแสดงละครตามเรื่องที่ผู้เรียนเล่าให้ฟัง

กลยุทธ์การสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีดังนี้

1. กรียาท่าทาง สิ่งของและรูปภาพที่ผู้สอนแสดงในกระบวนการการสอนต้องสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันหรือในสังคมของผู้เรียน

2. ผู้สอนต้องออกเสียงก่อนอย่างน้อย 3 ครั้ง โดยไม่มีการแสดงท่าทางในกระบวนการเริ่มต้นของการสาธิต เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและสร้างความคุ้นเคยกับภาษาใหม่ จากนั้นผู้สอนต้องทำซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำท่าทางของผู้สอนได้

3. ผู้สอนต้องทบทวนชุดประโยคที่เคยสอนไปแล้วหากเป็นกลุ่มคำศัพท์ใหม่ควรคงรูปประโยคเดิมไว้ และเมื่อต้องสอนคำศัพท์ใหม่ต้องใช้โครงสร้างเดิมคงรูปไว้บ้าง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาได้จากความรู้เดิม หากเป็นกระบวนการสอนที่มีรูปภาพหรือสิ่งของผู้เรียนต้องมีโอกาสได้จับสิ่งเหล่านั้นด้วยตนเอง

4. กระบวนการทำกิจกรรมควรแบ่งเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ เพื่อให้ทุกคนได้ช่วยเหลือกันและผู้สอนไม่ควรตำหนิเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น

5. กระบวนการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์และเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้เขียนมีความเห็นว่า เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสมสำหรับใช้ร่วมกับการเรียนการสอนโฟนิกส์แบบสร้างคำ ได้แก่ เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (TPR-B) เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (TPR-O) และเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ (TPR-P) และผู้เขียนได้สังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Warm-Up)

เป็นขั้นที่ผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างความสนใจของผู้เรียน เช่น การใช้เกมทางภาษา การใช้กิจกรรมเพลงที่เกี่ยวกับตัวอักษร

ขั้นที่ 2 การรับรู้และจำแนกหน่วยเสียง (Letter and Sound Recognition)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนจำแนกเสียงพยัญชนะและสระ โดยให้ผู้เรียนฟังหน่วยเสียงของตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรและออกเสียงหน่วยเสียงตามที่ได้ยิน

ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Letter and Sound Correspondence)

เป็นขั้นที่ผู้สอนแสดงตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรของหน่วยเสียงและออกเสียงให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนออกเสียงตาม

ขั้นที่ 4 การผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำ (Blending Phonemes)

เป็นขั้นที่ผู้สอนออกเสียงและสาธิตการผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำและให้ผู้เรียนฝึกผสมเสียงที่ได้ฟังให้เป็นคำ เช่น /c/a/t/ = cat ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมทางภาษาและเรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร เช่น การเล่นเกมออกเสียงกับเพื่อนในชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 การแยกหน่วยเสียงในคำ (Segmenting Phonemes in Word)

เป็นขั้นที่ผู้สอนสาธิตการแยกหน่วยเสียงแต่ละเสียงที่อยู่ในคำและให้ผู้เรียนแยกหน่วยเสียงที่อยู่ในคำ เช่น sit = s/i/t

ขั้นที่ 6 การทำความเข้าใจความหมายของคำ (Understanding Meaning of Word)

เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้การแสดงท่าทาง สิ่งของ หรือรูปภาพเพื่อสื่อความหมายของคำโดยการทำซ้ำ ๆ อย่างน้อย 3 ครั้ง หรือจนกว่าผู้เรียนจะสามารถตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย สิ่งของ หรือรูปภาพที่สัมพันธ์กับความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 7 การอ่านออกเสียงและระบุความหมายของคำศัพท์ (Reading and Identify Meaning of Word)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนอ่านออกเสียง คือ แยกหน่วยเสียงในคำและผสมหน่วยเสียงให้เป็นคำด้วยตนเอง แล้วอ่านออกเสียงพร้อมทั้งระบุความหมายของคำที่ออกเสียงนั้น โดยการตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย สิ่งของ หรือรูปภาพ

6. บทสรุป

กระบวนการจัดการเรียนการสอนโฟนิक्सร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร และการถอดรหัสคำอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนคำด้วยตนเอง ผู้เรียนจะสามารถออกเสียงคำที่ผู้เรียนไม่เคยรู้จักได้ โดยประยุกต์ความรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรในการผสมคำแล้วสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและการใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการประสานการฟังกับการใช้การเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วตอบสนองโดยใช้ร่างกาย สิ่งของ และรูปภาพ ตามความพร้อมของผู้เรียนเป็นเทคนิคการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย และประถมศึกษาทำให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน ไม่รู้สึกกดดันและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว กระบวนการจัดการเรียนการสอนโฟนิक्सร่วมกับเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จึงเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับครูในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระยะเริ่มต้น คือ นักเรียนในช่วงปฐมวัยและนักเรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากความสามารถในการอ่านออกเสียงจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่สูงต่อไป ได้แก่ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ชลลดา ก้วหา. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- เรมิกา กุลาตี. (2558). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลีลารัตน์ จาตุรพล. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดียเรื่อง การเชื่อมโยงตัวอักษรกับหน่วยเสียง (Phonics) ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเรียนรู้และสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนันทา ปัญญารัตน์. (2554). การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ โฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สมาน ลอยฟ้า. (2538). **บรรณารักษศาสตร์ มข.** 13(3) ส.ค.คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริลักษณ์ สกุลาวิทย์. (2541). แบบฝึกการอ่านออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Asher, J. J. (1979). **Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guide Book**. Los Gatos. California: Sky Oaks.
- Glazer, S.M. (1998). **To phonics or not**. Q Proquest: Chiang Mai University library.
- Gunning, G. (2002). **Assessing and Correcting Reading and Writing Difficulties** (2nd ed). Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Hempenstall, K. (2002). **Implicit and explicit phonics instruction**. EducationNews.org. Retrieved August 20, 2008, from http://www.educationNews.org/some_issues_in_phonics_instruction.
- InyangEshiet, O. (2014). **Synthetic as a tool for improving the reading skills of Nigerian pupils**, Faculty of Humanities and Social Sciences, School of education and Language Sciences. Newcastle University.
- Jannuzi, C. (1997). **Key concepts in literacy : Phonics VS. whole languages**. Literacy acrosscultires, June, 1/1 (online). Available: <http://www.2.aasa.ac.jp~dcdzcus-LAC97-phonics.html>.(2002, August 14)

- Lewis, M. & Ellis, S. (2006). **Phonics : Practice, research and policy**. London: Paul Chapman.
- Nishanimut, S.P. (2013). **Effect of synthetic phonics instruction on literacy skill in an ESL setting**.
Learning and Individual Differences. Samveda Training and Research Centre, Davangere,
Karnataka, India, Department of Psychology, University of Hull, Hull, UK.